IN FLIGHTการหนีตาย

1933-1938 W.M. 2476 - 2481

"As to annihilate German Jewry...Let no one doubt our resolution."

Joseph Goebbels, Minister of Propaganda, April 1933



หลังจากที่นาซีเริ่มกวาดล้างชาวยิวอย่างจริงจังใน พ.ศ. 2476 ชาวยิวในเยอรมันก็เกิดความตื่นกลัวและพยายามอพยพออกนอกประเทศ ในระยะแรก รัฐบาลสนับสนุน และในบางโอกาส ขับไล่ชาวยิวโดยเฉพาะ รวมถึงคนจน ผู้ที่ตกงาน หรือมีประวัติอาชญากรรม เพื่อให้ออกไปก่อให้ เกิดความรังเกี่ยจชาวยิวในต่างประเทศ ชาวยิวที่ร่ำรวยจะออกนอกประเทศได้ก็ต่อเมื่อจ่ายทรัพย์ให้นาซีเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่อง การยอมรับของประเทศอื่นอีกด้วย เนื่องจากไม่มีที่ไหนต้องการต้อนรับปากท้องที่เพิ่มขึ้นในภาวะขาดแคลนทางเศรษฐกิจ ในพ.ศ. 2482 มีชาวยิว เหลืออยู่ในประเทศเยอรมันเพียงร้อยละ 50 แต่เมื่อเยอรมันเริ่มบุกยึดประเทศเพื่อบ้าน พวกยิวอพยพก็ต้องตกมาอยู่ในเงื้อมมือของนาซีอีกครั้ง หลังจากการประกาศสงครามอย่างเป็นทางการ นาซีเปลี่ยนจากการขับไล่มาเป็นการสังหารชาวยิว

IN 1933, AFTER THE INITIAL WAVE OF NAZI ANTISEMITIC VIOLENCE, a panic swept the German-Jewish community and 37,000 people fled Germany. This emigration slowed, however, after the initial rush. At first the Nazis encouraged and, in some cases, forced emigration, especially of poor, unemployed or criminal Jews, hoping thereby to spread antisemitic feelings throughout Europe. Wealthier Jews could also flee Germany by paying a large portion of their assets for the opportunity to escape.



The chief obstacle to Jewish emigration was the unwillingness of other nations to accept Jews. Traditional antisemitism and fear of flooding the labor markets closed most escape routes.



Jewish emigrants praying on board a ship to Palestine, 1938.

By 1939, more than 50 percent of German Jewry had fled. However, with the rapid Nazi conquest of Europe after 1939, most of these emigrants found themselves back under Nazi control. After the outbreak of war, Nazi policy shifted from forced emigration to extermination.



A Jewish girl sent from Vienna to England with the Kindertransport December 1938.





CL: NARA

www.wiesenthal.com